La següent costarà més

Passeig de l'Spar Citylift Girona contra el campió alemany, que el situa a l'eliminatòria de 8 contra l'AGÜ Spor
L'Uni torna a sortir endollat i liquida el TSV en el primer quart amb un 30-11 humiliant

L'Spar Citylift Girona ja és on havia de ser. Amb una trajectòria immaculada (vuit victòries i cap derrota) s'ha plantat entre els vuit millors equips de l'Eurocopa. Tot el que arribi a partir d'ara és millorar nota. Chelsea Gray, Ann Wauters, Jelena Dubljevic i companyia és segur que no ho posaran gens fàcil. Contra el campió alemany, el TSV Wasserburg, l'Uni ho va fer tan bé a l'inici que va convertir el partit en un discórrer de minuts. Ni el 9-27 de l'últim quart es podrà aprofitar com a exemple del que no s'ha de fer. D'acord, no s'ha de jugar com en els últims deu minuts, però tothom sabia que l'eliminatòria estava resolta.

Un equip devoradorL'Uni, un equip que es caracteritzava perquè li costava entrar en calor, ha millorat radicalment aquest aspecte. Diumenge contra l'Al-Qázeres va liquidar el partit en el segon quart. Ahir n'hi van sobrar tres, de quarts.

El 30-11 del primer parcial és tan eloqüent (i era un 30-7 segons abans) que no admet més comentari que una lectura ufanosa d'algunes dades. Com l'11/12 en tirs de 2 o les 10 assistències de l'Uni. Surís va sortir amb Alminaite d'inici i la conjunció de les seves dimensions amb la circulació de pilota pel perímetre va fer estralls. Als tres minuts (9-0) el tècnic alemany ja havia aturat el partit. No va servir ni per corregir un concepte tan bàsic com el balanç defensiu, que fins i tot un contraatac d'Alminaite despullava (17-2). Fallant-ho tot (4/22 tirs de camp), sort en tenia el TSV dels tres rebots d'atac que, com a mínim, el deixaven respirar. Set gironines havien anotat en el primer descans. L'Uni havia fet 33 punts a l'União Sportiva, però aquell era un equip sobrer en aquesta Eurocopa i el TSV és el campió alemany que, tot i aquesta condició, va sortir a Fontajau més arronsat que una patata vella, sense que el recurs de posar Fikiel i Tobin juntes (1,95m cadascuna) servís de res. A més, com a Alemanya, Jordana tenia ben collada Peddy i, en general, l'equip havia après que abans que concedir un bàsquet fàcil bé està una falta a temps. Per les que es xiulaven...

Tot es va relaxar una mica en l'inici del segon quart, amb Peddy i Fontaine sumant. La defensa de l'Uni i també l'arbitratge es van inhibir. Però després d'un triple de Tarasava (38-24) l'Uni va decidir que amb una altra estrebada (12-0 i 50-24) n'hi hauria prou per tornar de posar les coses a lloc.Entrenant-se... massaA mitjan tercer quart (62-37) Surís es va atrevir fins i tot a jugar tres minuts amb quatre grans (Ibekwe, Peters, Spanou i Alminaite o Silva) al costat de Jordana. Tampoc l'equip es va tornar més vulnerable. Al contrari, va continuar passant-se prou bé la pilota, llegint bé la transició i quan Ibekwe –sense rival possible– decidia que la pilota era seva, anotava o treia falta. I així, trobant avantatges i portes enrere malgrat l'ús de les mans de la línia exterior alemanya –sobretot Peddy i Lucet– es va arribar al 70-41, 12 segons abans de l'últim descans.

L'Spar es va desconnectar uns minuts i el TSV va defensar amb fe. Això, afegit a la vaga arbitral, va permetre canviar el 70-44 per un insòlit 72-61 (dos punts gironins en cinc minuts i mig). Èric Surís ho va arreglar canviant tres jugadores de cop. Una d'elles era Leo Rodríguez, una de les llestes de la classe, que per segon partit consecutiu va valorar més de 30. Ahir no va estar lluny del triple doble, una fita només a l'abast de les escollides.

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 26-01-2017 Pàgina 18

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1053313-la-segueent-costara-mes.html